

твѣтъ катò жывы предъ Очитѣ ни, за да са разговарамы съ тѣхъ. Привòжда ни Мѡѡсеа, и сичкитѣ Прорòцы да приказватъ намъ свойтѣ прорòчества, и дрѹгитѣ дѹшеполѣзны истòрически рабòты, катò чи са вчѣра бѣли. Тò ны навчѣва коє є добрò, коє є слò: коє є праведно, коє є неправедно: коє трѣба да обѣчамы, а коє да мразимъ, и да ѡбѣгваемы: Щò є Бòгъ, и законъ Бòжій, щò є человекъ, и законъ человекескій: Какъ трѣба да почитамы Бòга, и законатъ Бòжій, какъ человекытѣ, и законатъ человекескій: Какъ да почитамы родителитѣ си, какъ да са срамѣваемы ѡ старытѣ, какъ да са покорѣваемы на Началницытѣ, какъ да обѣчамы прѣтелитѣ си, какъ да поминѣваемы съ враждѣбницытѣ си, какъ да живѣемъ цѣломѹдренно съ женытѣ си, какъ да любимъ чадатаси, какъ да не ѡскорѣваемы и безчестимъ слѹгитѣ си: Да смы цѣломѹдри, праведни, благочестѣиви, крòтки, блѹзи, разѹмни, терпелѣви, камъ добрытѣ рабòты ревнитѣ, камъ сичкитѣ докродѣтели склонѣнни: а наипѣче нѣто въ благополѹчѣето твѣрдѣ радостни, нѣто въ слòполѹчѣето твѣрдѣ прискòрени, нѣто въ